C/2026/3914

1.9.2026

RÅDETS HENSTILLING

af 10. juli 2026

om Belgiens økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2026/3914)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([2]), særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

(2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Belgien ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet ([3]), en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([4]) den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([3]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

([4]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

(4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadie ([5]). Genopretnings- og resiliensplanerne har sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, som er udstedt i de seneste semesterforløb, og programmerne, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, var nødvendige for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer og investeringer, som støttes og gennemføres inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dem, der bidrager til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger.

(5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Belgien 2026. Heri foretages der en vurdering af Belgiens fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Belgiens gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Belgien står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Belgiens fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(6) Den 20. juni 2025 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens vurdering og henstilling en henstilling om godkendelse af Belgiens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ([6]). Planen dækker perioden 2025-2029 og beskriver en finanspolitisk tilpasning fordelt over syv år. Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 3,6 % i 2025, 2,5 % i 2026, 2,5 % i 2027, 2,1 % i 2028 og 2,1 % i 2029, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2024 som basisår – på 3,6 % i 2025, 6,1 % i 2026, 8,8 % i 2027, 11,1 i 2028 og 13,4 % i 2029. I 2025-2029 stemmer disse maksimale vækstrater i nettoudgifterne overens med den korrigerende kurs som henstillet af Rådet i medfør af artikel 126, stk. 7, i TEUF den 20. juni 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør ([7]). På grundlag af Kommissionens vurdering af virkningsfulde foranstaltninger af 3. juni 2026 ([8]) suspenderes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Belgien.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([6]) Rådets henstilling af 20. juni 2025 om godkendelse af Belgiens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/3698, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3698/oj).

([7]) Rådets henstilling med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien til ophør, vedtaget den 20. juni 2025. Alle dokumenter i relation til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Belgien findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Belgium_en.

([8]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

(7) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne ([9]), og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. På Belgiens anmodning vedtog Rådet den 8. juli 2025 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Belgien til at afvige fra de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne ([10]). I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Belgien mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

(8) Den 30. april 2026 forelagde Belgien sin årlige statusrapport 2026 ([11]) om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden samt gennemførelsen af reformer og investeringer til reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Den årlige statusrapport afspejler også Belgiens halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Belgiens genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241. Rapporteringen om de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, indgår i den årlige statusrapport.

(9) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 1,0 %, og HICP-inflationen lå på 3,0 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 0,7 % i 2026 og 0,9 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 3,4 % i 2026 og 2,6 % i 2027.

(10) Ifølge data fra Eurostat ([12]) steg Belgiens offentlige underskud fra 4,4 % af BNP i 2024 til 5,2 % af BNP i 2025. Stigningen i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig lavere direkte skatteindtægter, særlig fra virksomheder, og højere forsvarsudgifter. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et underskud på 5,2 % af BNP i 2026 og på 5,4 % af BNP i 2027. Til trods for de trufne konsoliderende foranstaltninger til at begrænse de løbende udgifter og en kumuleret vækst i nettoudgifterne, som ligger under det anbefalede maksimum, forventes underskuddet kun at finde et stabilt leje i 2026 som følge af en svag økonomisk vækst og stigende rentebetalinger. Stigningen i underskuddet i 2027 afspejler hovedsagelig højere forsvarsudgifter og rentebetalinger.

(11) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([13]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, kontraktiv med 0,3 % af BNP i 2025. Den forventes at være kontraktiv i både 2026 og 2027 med henholdsvis 0,8 % og 0,6 % af BNP.

([9]) Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, Bruxelles, 19.3.2025 (C(2025) 2000 final).

([10]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om tilladelse til Belgien til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/3960, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3960/oj).

([11]) De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([12]) Eurostat – euroindikatorer, 22. april 2026.

([13]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

(12) Ifølge data fra Eurostat ([14]) steg Belgiens offentlige gæld fra 103,9 % af BNP ved udgangen af 2024 til 107,9 % af BNP ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig et stort primært underskud (+ 2,9 procentpoint), en gunstig sneboldeffekt (- 1,3 procentpoint) og en gældsforøgende stock-flow-justering (+ 2,3 procentpoint). På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at stige til 110,5 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 112,8 % ved udgangen af 2027. Stigningen i gældskvoten i 2026 og 2027 afspejler hovedsagelig de store primære underskud, mens den gunstige sneboldeffekt og de gældsforøgende stock-flow-justeringer opvejer hinanden.

(13) Ifølge data fra Eurostat ([15]) udgjorde Belgiens samlede offentlige forsvarsudgifter 1,4 % af BNP i 2025, hvilket svarer til en stigning på 0,5 procentpoint af BNP i forhold til referenceåret 2021. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de at udgøre 1,6 % af BNP i 2026, hvilket svarer til en stigning på 0,7 procentpoint af BNP i forhold til 2021 ([16]).

(14) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen i Mellemøsten brød ud i februar 2026, har Belgien vedtaget finanspolitiske foranstaltninger til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger ([17]). Disse omfatter en ikkemålrettet foranstaltning til at kompensere for højere brændstofomkostninger gennem et skattefradrag for virksomheder, som øger kilometerpengene for ansatte, og en målrettet foranstaltning til at kompensere for højere varmeomkostninger til sårbare husholdninger. Foranstaltningerne forventes at udløbe senest den 1. juli 2026. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de finanspolitiske omkostninger ved disse foranstaltninger at udgøre mindre end 0,1 % af BNP i 2026, også selv om foranstaltningerne forlænges indtil udgangen af året.

(15) Ifølge Kommissionens beregninger steg Belgiens nettoudgifter med 3,7 % i 2025. Væksten i nettoudgifter i 2025 ligger over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,1 % af BNP på årsbasis. Afvigelsen ligger imidlertid inden for den fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul, når der tages hensyn til forøgelsen af forsvarsudgifterne.

(16) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Belgiens nettoudgifter at stige med 2,0 % i 2026 og med 5,8 % samlet set i 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifterne i 2026 er under den anbefalede maksimale vækstrate. For 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også under den anbefalede maksimale vækstrate.

(17) I henstillingen om godkendelse af Belgiens mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. Under hensyn til oplysningerne i Belgiens årlige statusrapport finder Kommissionen, at gennemførelsen af de vigtigste elementer af disse reformer og investeringer, som skulle være gennemført pr. 30. april 2026, generelt er godt på vej. Gennemførelsen af nogle reformer blev imidlertid forsinket. Navnlig pensionsreformen blev vedtaget af parlamentet den 28. maj 2026. De skattereformer, der skulle være vedtaget i 1. kvartal 2026, er blevet delvis gennemført, og de resterende elementer forventes at blive afsluttet i juli 2026. På regeringsniveau er der overordnet set opnået enighed om de to reformer til at forbedre budgetkoordineringen mellem forskellige forvaltningsniveauer, som skulle være vedtaget i 4. kvartal 2025; der mangler nu at blive lovgivet herom, hvilket er planlagt til udgangen af 2026. Kommissionen mener, at Belgien overordnet set har opfyldt sine forpligtelser på tilfredsstillende vis ([18]).

([14]) Eurostat – euroindikatorer, 22. april 2026.
([15]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG).
([16]) NATO's definition af forsvarsudgifter adskiller sig fra definitionen i COFOG. Der kan også være forskelle som følge af tidspunktet for registrering af udgifterne, navnlig i forbindelse med militært udstyr, da NATO's registrering ikke følger nationalregnskabsreglerne med hensyn til registreringstidspunkt.
([17]) Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).
([18]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

(18) Belgien står over for høje risici for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang og lang sigt. Der er behov for en omfattende finanspolitisk strategi for at få den offentlige gæld ind på en nedadgående bane, samtidig med at der gennemføres reformer for at styrke den potentielle vækst. De offentlige udgifter i Belgien udgjorde 54,2 % af BNP i 2025, hvilket er blandt de højeste i EU. De vedvarende høje offentlige udgifter i Belgien, som kræver et højt samlet skattetryk, hæmmer den økonomiske effektivitet. Den politiske indsats i Belgien er fragmenteret på tværs af de forskellige forvaltningsniveauer (kommuner, provinser, regioner og fællesskaber samt det føderale niveau). Deres sameksistens indebærer en kompleks kompetencefordeling og en risiko for overlap, hvilket medfører overflødige administrative omkostninger, uden nødvendigvis at forbedre kvaliteten af de leverede offentlige tjenesteydelser. Manglen på effektiv koordinering mellem de føderale niveauer komplicerer gennemførelsen af visse politikker og reformer, fører til ineffektivitet i forvaltningen af offentlige investeringer. Som følge heraf kræver holdbare offentlige finanser i Belgien afgørende foranstaltninger vedrørende de offentlige udgifter, hvad angår deres niveau, sammensætning og samlede effektivitet. Selv om indførelsen af udgiftsanalyser på føderalt plan og delstatsplan (regioner og fællesskaber) er et første skridt til at forbedre kvaliteten af de offentlige udgifter, er der behov for yderligere tiltag for at kanalisere offentlige midler hen imod mere vækstfremmende politikker. En strømlining af forvaltningsstrukturerne, en tydeliggørelse af kompetencerne og en styrkelse af koordineringen mellem de føderale niveauer kan bidrage til større økonomisk effektivitet og samtidig skabe finanspolitisk råderum.

(19) Ifølge Kommissionens rapport om befolkningsaldring 2024 ([19]) er pensionsudgifter og udgifter til langtidspleje de vigtigste drivkræfter bag en forventet stigning i de aldersrelaterede udgifter på omkring 5 procentpoint af BNP frem til 2070, hvilket er betydeligt højere end EU-gennemsnittet på 1,4 procentpoint. Den igangværende pensionsreform forventes at reducere den forventede stigning i pensionsudgifterne med 1,6 procentpoint mellem 2024 og 2070. Belgien ville imidlertid fortsat være et af de lande i EU, der har de højeste offentlige udgifter til langtidspleje, idet de udgjorde 2,3 % af BNP i 2022 (EU-gennemsnit: 1,7 %). I 2070 forventes udgifterne til langtidspleje at stige med 1,7 procentpoint af BNP i forhold til en gennemsnitlig stigning i EU på 0,8 procentpoint, hvilket bidrager til at øge risiciene for den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. De foreliggende data tyder på, at andelen af personer, der er selvhjulpne eller kun i begrænset omfang plejekrævende, og som bor på plejehjem, var høj i Bruxellesregionen og Vallonien, selv om den er faldet i løbet af det seneste årti. Regionerne træffer foranstaltninger for at gøre anvendelsen af de forskellige plejeformer mere omkostningseffektiv, selv om de fleste foranstaltninger er begrænsede i omfang eller befinder sig på et tidligt stadium. Dette tyder på, at der er mulighed for yderligere at forbedre omkostningseffektiviteten i plejen, bl.a. ved at styrke foranstaltningerne til at modvirke overforbrug af institutionspleje og forbedre lokalsamfundsbaserede tjenester.

(20) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.

(21) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), har Belgien gjort gode fremskridt især med hensyn til projektudvælgelse. Det er dog vigtigt at intensivere indsatsen for at sikre hurtig gennemførelse af de udvalgte projekter, navnlig for at fremskynde udgiftsafholdelsen hos støttemodtagerne, samtidig med at deres virkning i praksis maksimeres. Belgien træffer allerede foranstaltninger inden for rammerne af sine programmer vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst. Samtidig skal Belgien fremskynde anvendelsen af FRO, idet midlerne skal være udbetalt inden udgangen af 2026. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Belgien har udpeget i sin midtvejsgennemgang af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejsgennemgangen ([20]), gennemføres hurtigt og effektivt.

([19]) Europa-Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik, rapport om befolkningsaldringen 2024, tilgængelig på: https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/2024-ageing-report-economic-and-budgetary-projections-eu-member-states-2022-2070_en.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen.

(22) Belgien står over for adskillige udfordringer i forbindelse med innovation, erhvervsklimaet, den lovgivningsmæssige og administrative byrde og kompleksitet, lovgivningsmæssige restriktioner i servicesektoren, dekarbonisering af industri og transport, udrulning af vedvarende energi, subsidier til fossile brændstoffer, vandkvalitet og overdreven kvælstofaflejring, mangel på arbejdskraft og et misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder, integration af ugunstigt stillede grupper på arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og lærerfaget.

(23) Selv om der er taget forenklingsinitiativer på alle forvaltningsniveauer, hæmmes Belgiens erhvervsklima fortsat af en stor regelbyrde og en høj grad af administrativ kompleksitet. En mere systematisk anvendelse af konsekvensanalyser og bedre adgang til data kunne øge kvaliteten af politikudformningen. Virksomhedernes administrative byrde er stor, navnlig hvad angår arbejdsmarkedsregulering, socialsikring og driftsomkostninger. Virksomheder, der skal håndtere flere regionale systemer eller indhente erhvervstilladelser for at udvikle deres virksomhed, står over for betydelige begrænsninger. Tilladelsessager behandles af føderale, regionale og lokale myndigheder, hvilket gør processen kompleks, fragmenteret og omkostningstung. Dette gælder især byggetilladelser, hvilket påvirker byggesektoren negativt og fører til boligmangel og forsinkelser i infrastrukturprojekter. Manglen på ressourcer og ineffektiviteten i retssystemet, som giver sig udslag i et kronisk sagsefterslæb og langsomme procedurer, er også fortsat en udfordring for erhvervslivet. Desuden er restriktionerne i visse lovregulerede erhverv fortsat omfattende, hvilket kan hæmme grænseoverskridende erhvervsaktivitet eller skabe adgangsbarrierer for virksomheder. Der gælder også strenge regler eller andre adgangsbarrierer for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser i sektorer som detailsektoren og energisektoren, hvilket kan begrænse konkurrencen.

(24) Belgien har et af de laveste niveauer af erhvervsdynamik i EU ([21]). Selv om andelen af nye virksomheder i Belgien er på niveau med nabolandenes, ligger andelen af højvækstvirksomheder (scale-ups) langt under EU-gennemsnittet (0,25 % mod 0,79 %). Barrierer, der forhindrer belgiske opstartsvirksomheder i at opskalere, omfatter høje arbejdskraftomkostninger og størrelsesafhængige skattelettelser ([22]). Blandt disse blev tilskuddet til første ansættelse vurderet til ikke at være effektivt til at fremme varig jobskabelse, og særlige skatteordninger for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) (f.eks. en nedsat selskabsskattesats) blev vurderet til at tilskynde iværksættere til at stifte selskaber og omdanne arbejdsindkomst til kapitalindkomst (»administrationsselskaber«). Vanskelig adgang til finansiering i opskaleringsfasen kan også forhindre virksomheder i at vokse. Dette er navnlig tilfældet, fordi markederne for venture- og vækstkapital ikke er tilstrækkeligt udviklede. En harmonisering af skattereglerne for alle investeringstyper (herunder investeringer i fast ejendom, pensionsprodukter, opsparingskonti og værdipapirkonti) kan skabe incitamenter til egenkapitalinvesteringer.

(25) Selv om Belgien hører til blandt EU's førende lande på innovationsområdet og har en høj FoU-intensitet (3,36 % af BNP i 2024, hvilket er blandt de højeste i EU), er den belgiske FoU-aktivitet koncentreret i få brancher og store virksomheder, og flere barrierer hæmmer udbredelsen af innovation i hele økonomien. Desuden har FoU-investeringerne fortsat begrænset indvirkning på beskæftigelsen og økonomien i Vallonien på grund af fragmenteret erhvervsstøtte og utilstrækkelig økonomisk diversificering, selv om nogle af de igangværende reformer kan vende udviklingen. Mange af skattelettelserne relateret til FoU når ikke ud til de virksomheder, der har det største vækstpotentiale. Stærkere resultater inden for innovation og vedvarende produktivitetsvækst ville kræve, at innovation i højere grad udbredes på tværs af sektorer og virksomheder. Undersøgelser ([23]) viser, at der er mulighed for at forbedre effektiviteten og virkningen af den offentlige støtte til forskning og innovation, navnlig for at undgå fortrængningseffekter og for bedre at tildele ressourcer til virksomheder med høj vækst. Desuden begrænser den lave jobmobilitet i Belgien, som kan skyldes faktorer som høj anciennitetsløn og lav løngennemsigtighed, også udbredelsen af innovation til resten af økonomien.

([21]) Belgiens nationalbank, resultattavleindikatorer for konkurrenceevne, rapport 2024.
([22]) Bijnens, G. (2025) Reigniting growth: trends and challenges for business dynamism in Belgium. NBB Economic Review.
([23]) OECD (2021a) R&D Tax Incentives: Belgium, 2020. Schoonackers, R. (2020) Tax incentives for R&D: Are they effective? NBB Economic Review and OECD (2024), OECD Economic Surveys: Belgium 2024.

(26) Selv om udbuddet af kulstoffattig elektricitet (atomkraft og vedvarende energi) fortsat stiger, er Belgien fortsat stærkt afhængig af import af fossile brændstoffer (67,1 % af Belgiens energimiks). Forbedringerne af energieffektiviteten var i 2024 utilstrækkelige til at videreføre den nedadgående tendens i Belgiens endelige energiforbrug, som har kunnet iagttages siden 2019. Det skyldes hovedsagelig transportsektorens stigende energiforbrug og emissioner. Der er også behov for mere ambitiøse politiske tiltag for at dekarbonisere bygningsmassen, inklusive den sociale boligmasse, som tegner sig for 33 % af det nationale energiforbrug. Renoveringsforanstaltninger har reduceret energiforbruget i boliger, men ikke nok til at nå de langsigtede renoveringsmål.

(27) Høje elomkostninger hæmmer dekarboniseringen af økonomien og navnlig af fremstillingssektoren. Når skatter og afgifter er medregnet ([24]), koster elektricitet for industrien næsten fire gange så meget pr. enhed som gas, hvilket er et af de højeste forhold i EU og hæmmer omstillingen fra fossile brændstoffer til elektricitet. Selv om regeringen planlægger at sænke punktafgifterne på elektricitet, er der behov for effektive politiske tiltag for at tilskynde industrien til at skifte til renere energi. CO_2-differencekontrakter og grønne offentlige indkøb kunne bidrage til at reducere investeringsrisici og yderligere tilskynde industrien til at dekarbonisere. Fremme af praksis inden for cirkulær økonomi kunne også bidrage til at reducere industriens energiefterspørgsel og afhængighed af import af kritiske råstoffer. Desuden vil investeringer i energiinfrastruktur og lavemissionsteknologier understøtte dekarboniseringen af kulstofintensive og svært dekarboniserbare industrier, navnlig i Vallonien og Flandern, herunder omkring havnen i Antwerpen, samtidig med at konkurrenceevnen bevares.

(28) Udrulningen af vedvarende energi i Belgien, som i 2025 nåede et rekordniveau på 34,7 % af elproduktionen, hæmmes stadig af utilstrækkelig netkapacitet, som er blevet den største udfordring i Belgiens energiomstilling. Selv om der er planlagt flere infrastrukturprojekter til at styrke elnettet, skrider udbygningen af nøgleforbindelser kun langsomt frem, navnlig fordi beslutningstagningen er gået i stå i Vallonien, og på grund af problemer med tilladelser. En hurtigere opgradering af netinfrastrukturen og hurtigere procedurer for udstedelse af tilladelser ville fremme udbredelsen af vedvarende energi. Desuden kunne en tilpasning af de retlige rammer med henblik på at fremme investeringer i elektricitetslagring og fleksibilitet på efterspørgselssiden samt lettelse af energideling ved at tilskynde til udrulning af intelligente målere i Bruxelles og Vallonien øge fleksibiliteten i energiforbruget og medføre energieffektivitetsgevinster.

(29) Det stigende endelige energiforbrug i Belgien skyldes hovedsagelig transportsektorens stigende energiforbrug og emissioner, navnlig inden for international luftfart, søfart og vejgodstransport ([25]). Jernbanetransport er fortsat ikke en tilstrækkelig attraktiv mulighed, hverken for passager- eller godstransport, og antallet af personbiler er steget støt, hvilket har ført til høje trængselsomkostninger. Andelen af elbiler ud af det samlede bilsalg har for nylig stabiliseret sig, muligvis på grund af manglen på ladeinfrastruktur i Vallonien. En yderligere forbedring af energieffektiviteten samt støtte til elektrificering og til produktion og udbredelse af bæredygtige brændstoffer til luftfarts- og søfartssektoren kunne fremskynde dekarboniseringen af transportsektoren. Desuden ville differentierede vejafgifter for alle typer af køretøjer, yderligere investeringer i kollektiv transport – ud over de investeringer, der indgår i Belgiens genopretnings- og resiliensplan – og fremme af bildeling og aktiv mobilitet gøre transporten mere bæredygtig.

([24]) Skatter og afgifter omfatter merværdiafgift, punktafgifter, føderalt energibidrag, offshoretillæg, afgifter knyttet til forsyningssikkerhed og kapacitetsmekanismer, grønne certifikater, kraftvarmeafgifter, afgifter vedrørende offentlige serviceforpligtelser, afgifter til støtte for vedvarende energi, finansiering af reducerede takster og omkostninger til energieffektivitetsforpligtelser.

([25]) EU transport in figures: Statistical pocketbook 2024.

(30) De belgiske myndigheder ([26]) anslog, at den føderale direkte støtte til fossile brændstoffer udgjorde 2,4 % af BNP i 2022, og at der ikke var nogen plan for udfasning inden 2030 for mange af disse former for støtte. Navnlig kunne støtte til fossile brændstoffer, der hverken målrettet afhjælper energifattigdom eller imødegår reelle energisikkerhedsproblemer, hæmmer elektrificeringen og ikke er afgørende for industriens konkurrenceevne, prioriteres med henblik på udfasning. Former for støtte til fossile brændstoffer såsom nedsatte punktafgifter på diesel til erhvervsmæssig brug, firmabrændstofkort og nedsat moms på gas er økonomisk ineffektive og fastholder afhængigheden af fossile brændstoffer. Nedsatte punktafgifter på fyringsolie og gas sænker prisen på disse i forhold til elektricitet, hvilket hæmmer omstillingen til grønnere varmesystemer og bremser energirenoveringen af bygninger. Eftersom Belgien risikerer ikke at nå sine renoverings- og energieffektivitetsmål for 2030, ville øgede investeringer i energirenoveringer og politiske reformer, der supplerer investeringerne og drejer incitamenterne over mod energirenovering og kulstoffattige opvarmningsløsninger – samtidig med at hensynet til retfærdighed tilgodeses – bidrage til at fremskynde energiomstillingen. Selv om der er bebudet en omlægning af punktafgifterne for husholdninger fra elektricitet til fossile brændstoffer, er det usikkert, om denne omlægning vil være tilstrækkelig til hurtigt nok at ændre de relative priser på elektricitet og fossile brændstoffer til at nå 2030-målene.

(31) Vandkvaliteten og naturforringelsen udgør en udfordring, da de fleste vandområder i Belgien er påvirket af mange forskellige forureningskilder. Intensivt landbrug, navnlig husdyrbrug, udleder store mængder forurenende stoffer til luft, jord og vand. Selv om der er truffet foranstaltninger, giver elproduktion, metalsektoren og produktion af kemikalier fortsat anledning til forurening. Faldet i biodiversiteten bringer økonomiske sektorer, der er stærkt afhængige af økosystemtjenester, i fare. Naturbaserede løsninger er afgørende for at styrke modstandsdygtigheden over for klimaændringer og beskytte økonomien mod virkningerne af ekstreme vejrhændelser. Selv om den flamske regering vedtog et revideret syvende handlingsprogram for nitrater, er der behov for yderligere foranstaltninger til at reducere overdrevne kvælstofaflejringer og gøre landbruget mere bæredygtigt.

(32) Belgien har en lav beskæftigelsesfrekvens (72,8 % mod 76,1 % i EU i gennemsnit), og beskæftigelsesfrekvenserne varierer betydeligt mellem regionerne. Arbejdsmarkedsdeltagelsen er lav blandt ugunstigt stillede grupper, dvs. personer med migrantbaggrund, personer med lavt uddannelsesniveau, ældre og personer med handicap. I 2025 vedtog Belgien omfattende arbejdsmarkedsreformer, herunder en begrænsning af varigheden af arbejdsløshedsunderstøttelsen til to år. Deres virkning vil imidlertid afhænge af de ledsagende aktiveringspolitikkers effektivitet. Desuden er der mulighed for at forbedre effektiviteten af foranstaltninger, der skal bidrage til at integrere ugunstigt stillede grupper på arbejdsmarkedet, og effektiviteten af regionale offentlige arbejdsformidlinger. Dette bør også bidrage til at nedbringe den høje andel af personer i (delvis) arbejdsløse husstande og afhjælpe forskelle i resultater på arbejdsmarkedet mellem regioner og grupper. Selv om andelen af ledige stillinger i Belgien faldt støt i løbet af 2025, er den fortsat markant over EU-gennemsnittet (3,8 % mod 2,1 % i 2025). Manglen på arbejdskraft og kompetencer er fortsat særlig stor i servicesektoren samt i de faglige, videnskabelige og tekniske sektorer og i sektorer som sundhedssektoren, byggeri og IKT, som alle er vigtige for den fremtidige konkurrenceevne, herunder den grønne og digitale omstilling. Opkvalificering og omskoling kunne mindske misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder, men voksnes deltagelse i uddannelse eller oplæring er lav (voksenuddannelsesundersøgelse: 34,9 % i 2022, EU: 39,5 %), navnlig blandt ugunstigt stillede grupper.

(33) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Belgien i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelig kapital i Unionen.

([26]) FPS Finance (2024), Opgørelse over føderal støtte til fossile brændstoffer.

(34) Børns og unges resultater i grundlæggende færdigheder (læse- og skrivefærdigheder, matematik og naturvidenskab) er i alle tre fællesskaber (det flamske, det franske og det tysksprogede) faldet over en længere periode, som det fremgår af internationale undersøgelser. Selv om det flamske og det franske fællesskab gennemfører omfattende læseplansreformer med fokus på grundlæggende færdigheder, består forskelle i uddannelsesresultater knyttet til socioøkonomisk baggrund og migrationsbaggrund fortsat, og de forværres af en tidlig opdeling på forskellige uddannelsesspor og af gentagelse af skoleår. En øget anvendelse af arbejdsbaseret læring kan forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af erhvervsuddannelse (VET) på mellemniveau. En øget tilmelding til uddannelser inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) og informations- og kommunikationsteknologi (IKT) på alle niveauer, navnlig blandt kvindelige studerende, vil kunne bidrage til at imødekomme arbejdsmarkedets efterspørgsel. Der gennemføres foranstaltninger til at afhjælpe lærermanglen, men lærerne i Belgien står fortsat over for barrierer for at deltage i virkningsfuld faglig læring og føler sig ikke værdsat af samfundet. De offentlige udgifter til uddannelse er blandt de højeste i EU og tegner sig for 4,4 % af BNP for førskole-, primær-, sekundæruddannelse. Dette kan hænge sammen med et lavere forhold mellem elever og lærere i hvert fællesskab og et forholdsvis højere niveau for så vidt angår gentagelse af skoleår og en relativt lavere lovbestemt undervisningstid ([27]). Tackling af fragmenteringen af uddannelsessystemet kan øge udgiftseffektiviteten og afhjælpe strukturelle udfordringer.

(35) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Belgien bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første og den anden henstilling om euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling om euroområdet, henstilling 3 bidrager til at efterkomme den syvende og den niende henstilling om euroområdet, henstilling 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling om euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling om euroområdet,

HENSTILLER, at Belgien i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsat overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 20. juni 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør og samtidig gøre brug af fleksibiliteten i henhold til den nationale undtagelsesklausul, som Rådet har aktiveret; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke forsvarsberedskabet og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at det sikres, at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme; fortsætte med at gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 20. juni 2025; forbedre effektiviteten af de offentlige udgifter, strømline de offentlige forvaltningsstrukturer og styrke koordineringen mellem de føderale niveauer; gøre langtidsplejesystemet mere omkostningseffektivt, samtidig med at adgangen til pleje og tjenester forbliver økonomisk overkommelig

2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; øge indsatsen for at gennemføre programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter, der blev aftalt som led i midtvejsgennemgangen, og fleksibiliteten inden for rammen af samhørighedspolitikken

3. forenkle og forbedre reguleringen, mindske den administrative byrde, bl.a. ved at strømline tilladelsesprocedurerne og fjerne reguleringsmæssige barrierer i servicesektoren, for at forbedre erhvervsklimaet og erhvervsdynamikken, samtidig med at der tages hånd om regionale udfordringer; øge udbredelsen af innovation ved at målrette offentlig støtte til forskning og udvikling mod virksomheder med det største vækstpotentiale og ved at fremme arbejdstagernes jobmobilitet og lette højvækstvirksomheders adgang til finansiering

([27]) OECD (2024), *Education at a Glance 2024: OECD Indicators*, OECD Publishing, Paris, How much time do teachers spend teaching and working?: Education at a Glance 2024 | OECD.

4. mindske den samlede afhængighed af fossile brændstoffer, bl.a. ved at forbedre energieffektiviteten i bygninger og ved yderligere at tilskynde industrien til at dekarbonisere; træffe foranstaltninger til at øge anvendelsen og udbuddet af bæredygtig transport og til at afhjælpe trafiktrængsel; fremskynde opgraderingen af netinfrastrukturen og udrulningen af vedvarende energi ved yderligere at strømline tilladelsesprocedurerne og samtidig tage hånd om regionale udfordringer og fremme fleksibilitet på efterspørgselssiden og lagring; udfase støtten til fossile brændstoffer, navnlig i transport- og varmesektoren, herunder ved at flytte punktafgifter fra elektricitet til fossile brændstoffer; træffe yderligere foranstaltninger vedrørende bæredygtigt landbrug ved at forbedre vandkvaliteten og reducere for høje kvælstofaflejringer

5. afhjælpe manglen på arbejdskraft og misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder; styrke effektiviteten og målretningen af aktive arbejdsmarkedspolitikker for yderligere at integrere ugunstigt stillede grupper på arbejdsmarkedet og tage hånd om regionale forskelle; forbedre resultaterne og ligheden i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og øge deres relevans for arbejdsmarkedet, navnlig inden for IKT og STEM; fortsætte reformerne for at styrke lærerfaget ved at udvikle mere fleksible og attraktive karriereveje og uddannelsestilbud til lærere.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand